

РЕШЕНИЕ

№ 2912

гр. София, 27.04.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.03.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Симона Иванова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1604** по описа за **2017** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 4446 от 16.02.2017 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. В. и прокуриста Д. А., срещу Решение от 24.11.2016 г. на Софийски районен съд (СРС), 115-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 90/2016 г. по описа на СРС за 2016 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № К-15293 от 26.11.2015 г., издадено от гл. директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите (К.). С НП на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. на основание чл. 197 от З. за извършено нарушение на чл. 6, т. 4 от Закон за защита на потребителите (З.).

В жалбата се излагат твърдения за неправилност на решението на СРС и незаконосъобразност на атакуваното НП. Касаторът намира, че районният съд неправилно е ценил доказателствената съвкупност, като не е кредитирал показанията на свидетелката М. В. – Д., които оправдават дружеството по отношение на повдигнатото му административнонаказателно обвинение. Иска се от съда да отмени обжалваното решение, както и потвърденото с него НП.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът се представлява от адв. П., който поддържа жалбата.

Ответната страна – К., чрез процесуалния си представител адв. И. А. в писмено становище оспорва касационната жалба, намира решението на СРС за правилно, законосъобразно и обосновано. Моли обжалваното решение да бъде изцяло оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за основателна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, от лице с право и интерес от обжалване, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства, че по подаден сигнал от потребител на 26.06.2015г. в магазин за продажба на обувки, намиращ се в [населено място],[жк], [улица], стопанисван от [фирма], от служители на Комисията защита на потребителите била извършена проверка за спазване на З.. При проверката било установено, че в магазина има обявено намаление на част от обувките, предлагани в него, като стоките предмет на намалението били с обявени стара и нова цена, но не били отделени от другите стоки на специално обозначени за целта места. Стоките с намалени цени се предлагали на един стелаж редом със стоките без намаление.

На място служителите на К. съставили протокол за проверка № 0200738/26.06.2015 г., предявен на представител на дружеството – М. Д.. След извършена проверка и по документи на търговеца е съставен акт за установяване на административно нарушение, квалифицирано по чл. 6 т.4 от З.. Въз основа на така съставения акт при идентично описание на фактическата обстановка и правната квалификация на нарушението е издадено атакуваното НП, с което е санкционирано дружеството жалбоподател.

За да потвърди НП, СРС е приел за безспорно доказано, че на датата на извършване на проверката в търговския обект, стопанисван от [фирма], намалените стоки се предлагали на един и същи стелаж, редом до стоките на редовна цена, който факт е потвърден и от свидетелката В. – Д.. При това съдът е стигнал до извод, че извършеното от дружеството жалбоподател деяние покрива състава на чл. 197, връзка с чл. 6, т. 4 от З. и правилно е санкционирано с налагане на предвиденото в закона наказание – имуществена санкция в размер 500 лв.

Така постановеното решение е правилно и не страда от релевираните касационни

основания за неговата отмяна.

Съгласно чл. 6, т. 4 от З. търговецът е длъжен да определи специално обозначени места за намалените стоки, отделени от местата с останалите стоки в търговския обект, и предварително да информира по подходящ начин потребителите, когато предлага стоки с намалени цени. Нарушението на това изискване е въздигнато в административно нарушение с разпоредбата на чл. 197 от З., която гласи, че „за нарушение на разпоредбите на чл. 4, 5, 6 и 8 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай“.

Видно от представените по делото писмени доказателства – АУАН и Констативен протокол № К-0200738/26.06.2015 г., стоките с намалени цени се предлагали в търговския обект редом със стоките на редовна цена, като не били отделени от тях на специално обозначени за това места. Това обстоятелство се потвърждава и от свидетелските показания на свидетелката М. В. – Д., която е присъствала в момента на проверката. Същата заявява, че в един „регал“, който представлява стелаж с редове, се подреждат ненамалени и намалени модели, като първо се започва с ненамалените, но същите се намират на един и същи стелаж, като е възможно в средата на един ред да приключат обувките с намаление и да започнат обувки без намаление. Обособяването им в така наречените „блокове“ е условно, с оглед на това, че те са разположени на един и същи стелаж, в непосредствена близост до стоките на редовна цена, без ясно обозначение, че на съответните редове се предлагат стоки на намалена цена. Изискването на закона е намалените стоки да бъдат предлагани в търговския обект на специално предназначени за това места, които да бъдат съответно обозначени. Изискването за посочване на старата и новата намалена цена на стоката е отделно от задължението на търговеца да обособи намалените стоки от тези на редовна цена. В настоящия случай дружеството жалбоподател не е изпълнило задължението си по чл. 6, т. 4 от З., поради което настоящият касационен състав намира, че е осъществен състава на административно нарушение по чл. 197 З., за което се предвижда имуществена санкция в минимален размер от 500 лв. Следователно наложеното с НП наказание е в законовия минимум и не следва да бъде променено.

С тези мотиви касационната инстанция намира атакуваното НП за законосъобразно, издадено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Шестнадесети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.11.2016 г. на Софийски районен съд, 115-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 90/2016 г. по описа на СРС за 2016 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.